

Divergențe de opinii între credincioși – care este atitudinea mea?

Filipeni 2.5

Gerd Pohl

© G. Pohl, Online începând de la: 05.05.2022, Actualizat: 05.05.2022

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Verset călăuzitor: Filipeni 2.5

Vremurile pe care le trăim acum și tot ceea ce experimentăm arată foarte clar câte divergențe pot exista între creștinii credincioși și cât de puțin suntem capabili să le rezolvăm. Nu cred că există vreo comunitate creștină care să nu aibă o problemă de acest fel. Este oare posibil ca noi să avem moduri greșite de gândire în loc de soluții bune?

Este vorba de atitudinea mea, de gândirea mea

În epistola către Filipeni, Pavel le arată într-un mod afectuos și foarte intim credincioșilor din Filipi afectați de această situație o soluție simplă, dar deloc ușor de pus în aplicare, pentru astfel de probleme.

Mai întâi de toate, el laudă încurajarea, mângâierea dragostei, părtășia lucrată de Duhul lui Dumnezeu, precum și sentimentul și îndurarea (Filipeni 2.1) pe care le arătaseră în mod deosebit apostolului Pavel.¹

Acum ei i-ar face și mai multă bucurie dacă ar face același lucru și între ei (Filipeni 2.2). Ei ar trebui să aibă aceeași atitudine de gândire („gândiți la fel”, gândind același lucru), să nu aibă diferențe în dragostea lor unii pentru alții („având aceeași dragoste”), să fie în armonie în sentimente („cu un suflet”) și să aibă aceeași orientare în gândire („gândind una”, gândind același lucru; Filipeni 2.2). Complet nepotrivite ar fi egoismul, rivalitatea („pofța de ceartă”, combativitatea) și lupta pentru propria onoare („glorie deșartă”), pentru că aceasta ar fi exact opusul unei gândiri smerite despre sine însuși („smerenia”), care îl consideră pe celălalt ca fiind mai superior și mai excelent (Filipeni 2.3). Pentru unanimitate și armonie, este esențial să caut cu sinceritate și onestitate avantajul și binele celuilalt, și nu pe al meu (Filipeni 2.4).

Strict vorbind, în primul rând nu este vorba să ai aceeași părere despre toate. Având în vedere diversitatea între noi oamenii, acest lucru este aproape imposibil. Ci mai degrabă este vorba de adoptarea unei atitudini și ținute interioare smerită, precum și de o orientare sănătoasă a gândirii în conformitate cu modelele de gândire corecte, care are în vedere cealaltă persoană (sau celelalte persoane) și bunăstarea lor. Concordanța și armonia ar fi atunci consecința benefică a acestui lucru.

Exemplul Domnului nostru referitor la gândirea corectă

Filipeni 2.5: Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Hristos Isus.

Aceste cuvinte impresionante despre smerirea și înălțarea ulterioară a Domnului nostru minunat au fost scrise în primul rând pentru ca noi să cunoaștem atitudinea și modul de gândire al Domnului nostru, pentru a le putea aplica în conflictele interpersonale. Nu ni se cere să mergem pe aceeași cale ca și Domnul nostru. Nici nu ar trebui să mergem, și nici nu putem. Dar noi trebuie să învățăm din modul de gândire al Domnului nostru și să ne lăsăm modelați de El. El se afla în cea mai înaltă poziție, egal cu Dumnezeu. Ar fi putut rămâne în acea poziție pentru totdeauna, dar nu a folosit-o în avantajul Său (ca o comparație: nu așa cum un animal de pradă sau un jefuitor de bancă își ține prada pentru a o folosi pentru el

însuși), ci gândirea Sa a fost îndreptată spre slava lui Dumnezeu și spre beneficiul altora, pentru mântuirea ta și a mea. Acest lucru nu se putea face decât pe calea smeririi.

Un exemplu: Uneori, în viața noastră, atunci când trebuie să îndeplinim o sarcină ingrată și neplăcută, încercăm să o evităm la început, dar de obicei sfârșim prin a o face cu mare deznădejde. Domnul nostru, însă, a mers de la început pe drumul Său cu o cunoaștere deplină și cu un simț (gândire) ferm. El a devenit Om și a renunțat să își tragă orice privilegiu din faptul că avea chipul lui Dumnezeu. El a renunțat la exercitarea dominației și a fost dispus doar să slujească. El a venit ca Om, nici măcar ca Împărat, ci ca un tâmplar foarte simplu și umil. Cel care poruncește a devenit Unul care ascultă, ascultător. El nu trebuia să moară, dar Și-a dat viața. El nu a avut o moarte normală, ci cea de pe cruce, cea de rușine, de criminal. El a fost dispus să renunțe chiar și la reputația Sa (Filipeni 2.6-8).

Prin această cale de umilință urmată cu hotărâre, Dumnezeu a fost glorificat și oameni pierduți ca mine și ca tine pot fi acum salvați. Prin urmare, a fost mai mult decât meritat pentru Domnul nostru că El - înviat din morți - să primească acum ca Om cel mai înalt loc de onoare din partea lui Dumnezeu. Numai Domnul nostru a obținut acum Numele și prestigiul care I se cuvin de drept ca unicul Om.

În contrast cu aceasta, multora le place „să-și facă un nume” (Geneza 11.4). Noi, oamenii, am ales calea opusă. Ne place să luptăm pentru o poziție mai înaltă, chiar vrem să fim ca Dumnezeu (Geneza 3.5), dar am căzut adânc în păcat. Același lucru s-a întâmplat și cu împăratul din Babel, desigur o referire la satan. A vrut să se facă identic Celui Preaînalt și a fost doborât (Isaia 14.12-15). Cât de fatal.

Doamne Isuse, Îți mulțumim pentru aceasta. Tu ești cu adevărat Domnul în fața căruia ne putem pleca deja acum cu respect (Filipeni 2.9-11).

Model de gândire fals

Dacă las această atitudine a Domnului meu să lucreze asupra mea, de ce mai caut atât de des propria mea onoare? De ce mă iau atât de în serios pe mine și viziunea mea asupra multor lucruri? De ce vreau mereu să am dreptate? De ce presupun că, în principiu, doar *singură* opinie trebuie să fie corectă și cealaltă greșită, dacă există două opinii într-o anumită chestiune? Pentru că atunci, desigur, *eu* am dreptate, deoarece mi-am dobândit cu sinceritate punctul de vedere din Cuvântul lui Dumnezeu și, prin urmare, celălalt sau ceilalți trebuie să se înșele?² De ce cred că trebuie să lupt pentru punctul meu de vedere?³ De ce sunt de părere că trebuie să aștept, chiar și aparent cu smerenie, până când celălalt își dă seama în cele din urmă de eroarea sa? De ce gândesc în continuare că cealaltă persoană ar trebui să înțeleagă în sfârșit acest pasaj biblic (Filipeni 2.3) și să mă respecte mai mult pe mine și viziunea mea asupra lucrurilor? Și așa mai departe.

Pavel solicită pe credincioșii din Filipi să nu-l aștepte ca pe un posibil mediator (Filipeni 2.12), ci să devină ei înșiși activi („lucrați”). „Mântuirea voastră” este aici pentru credincioșii din Filipi rezolvarea activă a acestor conflicte, la care ei ar trebui să lucreze. Dar trebuie făcut „cu teamă și tremur”. Trebuie să fim mereu conștient de faptul că, în ciuda sincerității, *tocmai eu*

aș putea fi problema în rezolvarea divergențelor. În cele din urmă, Dumnezeu este cel care creează intenția bună și soluția (Filipeni 2.13). Dar Dumnezeu nu face ceea ce trebuie să fac eu. Dumnezeu nu o face, dacă eu nu vreau. Dumnezeu nu o face, dacă eu nu sunt dispus să-mi schimb gândirea (Romani 12.2) și să fiu remodelat după chipul Său (2. Corinteni 3.18).

Mărturie în exterior și modele bune în gândire

Atunci când reflectăm la cum este Domnul nostru - unic în felul Lui - și la ceea ce a făcut din noi, de ce ne tratăm încă unii pe alții cu neplăcere și ne îndoim de motivele celuilalt (Filipeni 2.14)? Cum se gândea Pavel la credincioșii din Filipi (Filipeni 1.7)? El îi privea așa cum vor sta desăvârșiți în fața Domnului în ziua lui Hristos și era absolut încrezător că Domnul îi va conduce cu siguranță până atunci (Filipeni 1.6).

Probabil că suntem mult prea puțin conștienți de faptul că modul în care noi, creștinii credincioși, ne tratăm unii pe alții se observă și în mediul nostru înconjurător. Mai ales în comportamentul și în relațiile dintre noi ar trebui să strălucim ca niște lumini în această lume (Filipeni 2.15,16).

Domnul nostru este un exemplu unic pentru gândirea noastră. Acest lucru ar putea să ne descurajeze un pic, deoarece gândim că oricum nu vom reuși niciodată și de aceea nici măcar nu începem. De aceea, ne putem orienta și după exemple omenești bune, deși nu perfecte. Marele apostol Pavel a considerat slujba sa „doar” ca un adaos („jertfă de băutură”) în comparație cu slujba credincioșilor din Filipi (Filipeni 2.17). Cât de smerit! Timotei, pe care voia să-l trimită la ei, a fost marcat ca unul care se îngrijea din toată inima de bunăstarea altora (Filipeni 2.20,21). Ce atitudine câștigătoare! Epafrodit era foarte îngrijorat pentru frații săi din Filipi și chiar și-a riscat viața pentru alții în slujba Domnului (Filipeni 2.25-30). Ce exemplu!

Felul de gândire al Domnului nostru este singura rezolvare

Căutăm noi astfel de modele bune, care, din fericire, mai există și astăzi, sau ne orientăm mai degrabă spre cei care vor să fie primii și trebuie să aibă întotdeauna dreptate (3Ioan 9-11)? Să ne încurajăm mereu unii pe alții și să învățăm din felul de gândire și atitudinea hotărâtă a Domnului nostru și să ne lăsăm modelați de ele! Așadar, a gândi la fel (Filipeni 2.2) înseamnă a gândi ca Domnul nostru. Fie că o credem sau nu. Indiferent dacă aceasta corespunde sau nu atitudinii timpului nostru.

Pentru a realiza unitatea în Biserică (Adunare) nu ajută să avem un regim strict și o intervenție dură, deoarece presiunea creează contrapresiune. Numai o atitudine smerită și dorința de a merge pe calea cea mai joasă pot realiza armonia în comunitate. Și cel mai greu lucru în această privință: funcționează doar dacă eu fac începutul. Numai eu sunt chemat să mă gândesc la frații mei și la surorile mele cu această atitudine smerită și să le vin în întâmpinare în acest fel - indiferent de felul cum gândesc ceilalți. Sunt cu adevărat pregătit pentru asta? Ai fi dispus și tu să faci acest lucru? Ar fi o binecuvântare pentru comunitățile noastre.

Doamne Isuse, dăruiește astăzi mai mulți astfel de creștini credincioși care sunt dispuși să

facă o slujbă de binecuvântare pentru alții în biserici (adunări) și printre creștini, în smerenia și în felul de gândire pe care Tu le-ai trăit ca model pentru noi, pentru gloria Ta. Amin!

Tradus de la: [Aktuelle Meinungsverschiedenheiten unter Christen - wie gehe ich damit um?](#)

Traducere: Ion Simionescu

Adnotare

[1] Credincioșii din Filip I-au ajutat financiar pe Pavel printr-un dar adus lui de Epafrodit (Filipeni 2.25; 4.14,18).

[2] Ar putea la fel de bine să se înșele amândoi. Amândoi ar putea avea dreptate, de exemplu, dacă doar presupun premise diferite și pur și simplu vorbesc unul pe lângă celălalt.

[3] De fapt, nu este nevoie să fie menționat. Aici, desigur, avem de-a face cu chestiuni din sfera interpersonală și cu probleme de conștiință. În cazul elementelor fundamentale ale credinței și doctrinei noastre trebuie, desigur, să „luptăm” (Iuda 3). Dar nu acesta este motivul pentru care uneori ne place să ridicăm lucrurile din primul domeniu în cel de-al doilea, pentru a deduce dreptul de a lupta pentru ele?